

Hanna Kočka-Krenz, Henryk Machajewski

Rogowo, woj. koszalińskie. Stanowisko 9

Informator Archeologiczny : badania 9, 149-150

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z okresu późnolateńskiego pochodzi najprawdopodobniej obiekt mieszkalny typu półziemianki, którego część odsłonięto w północnej partii osady. W rzucie poziomym posiadał on najprawdopodobniej kształt prostokątny, a wymiary odsłoniętej części wynosiły 4,5 x 1,5 m. Dłuższy bok pokrywał się z kierunkiem wschód-zachód. Na wypełnisko składały się liczne fragmenty ceramiki oraz kości zwierzęce.

Materiałem zabytkowym spoza omówionych wyżej obiektów jest w przeważającej masie ceramika ręcznie lepiąca oraz kości zwierzęce. Z grupy znalezisk luźnych na szczególną uwagę zasługuje żelazne kowadełko.

Badania będą kontynuowane.

ROGOWO
woj. koszalińskie
Stanowisko 9

Katedra Archeologii
Uniwersytetu
im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu

Badania prowadzili mgr Hanna Kóčka-Krenz i Henryk Machajewski. Aut or sprawozdania mgr Czesław Strzyżewski. Finansował UAM w Poznaniu i WKZ w Koszalinie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne z I w. p.n.e. - I w.n.e.

Badania miały charakter ratowniczy. Cmentarzysko jest położone około 0,8 km na południowy-zachód od skraju zabudowań wsi, bezpośrednio na wschód od szosy prowadzącej z Rogowa do Byszyna, a 0,9 km na zachód od Parsęty. Usytuowane zostało na zachodnim zboczu oraz na kulminacji wzniesienia częściowo zniszczonego przez wybieranie piasku.

Z trzech stron plaśnicy założono wykopy o powierzchni 130 m², w których odkryto 40 obiektów, w tym 39 grobów ciałopalnych i 1 palenisko. Wśród grobów wyróżniono 15 popielnicowych i 23 jamowe ze szczątkami stosu oraz 1 jamowy czysty. Groby, spośród których 11 uległo częściowemu zniszczeniu, zawierały przepalone kości ludzkie, w 2 przypadkach kości zwierzęce, zwęglone ułamki drewna bukowego i sosnowego oraz materiał archeologiczny. Znalezione 13 zapinek, z których 3 wykonano z brązu. W większości należą one do wariantów M-N i ich późniejszych odmian, a w jednym przypadku do grupy fibuł oczkowatych z połowy I w.n.e. Odkryto grób zawierający w popielnicy zgłębiony miecz jednościenny z 7 okuciami pochwy, umbo z niskim kolcem, imacz typu II, grot żelazny z żeberkiem środkowym, zapinkę żelazną oraz 2 ułamki nie przepalonych kręgów ssaka. W grobach wystąpiły też 3 żelazne nożyki sierpi-

kowe, 2 brzytwy, 4 artefakty krzemienne, bryłki polepy i żużel. Wśród naczyń znajdują się przysadziste i wysokie wazy z łagodnie zaokrąglonym brzuścem, wysokie naczynie odwrótnie gruszkowate, naczynie jajowate, wysokie naczynie wazowate z 4 uchami symetrycznie rozmieszczonymi poniżej załomu brzuśca, a powyżej niego zdobione dookólnym pasmem różnie przedstawionych meandrów oraz kubki i czarka. Naczynia posiadają przeważnie wylewy wychylone na zewnątrz z krawędziami ściętymi wielopłaszczyznowo. W pięciu grobach jamowych znajdowały się pojedyncze ułamki ceramiki, natomiast w dwóch grobach popielnicowych wystąpiła większa ilość naczyń. W jednym z nich nie wydzielono ułamków kostnych charakterystycznych dla szkieletu ludzkiego.

Cmentarzysko można datować na I w.p.n.e. - I w.n.e. Natomiast część fragmentów naczyń, bryłki polepy oraz żużle, pochodzące z istniejącej na tym terenie osady, nie dają się na razie wydatować.

ROGÓW OPOLSKI, gm. Krapkowice
woj. opolskie
Stanowisko 10

Konserwator Archeologicznych Zabytków w Opolu

Badania prowadzili mgr Klemens Macewicz i mgr Sylwia Wuszkán. Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko znajduje się na lewej terasie Odry, w odległości około 500 m na północny wschód od wsi, na terenie dawnego kamieniołomu.

W wyniku krótkotrwałych badań ratowniczych przebadano 3 jamy osadnicze narażone na zniszczenie podczas eksploatacji kruszywa. Wszystkie badane obiekty były pozostałościami palenisk. W obrębie ich obok przepalonych kości występowały nieliczne fragmenty naczyń glinianych.

Badania będą kontynuowane.